

Maa jeg i mine Bemærkninger til det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) ogsaa inddrage, hvad der i Dag blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen), da Bebrejdelserne mod mig for at have foreslaaet en hel Del, der i Virkeligheden var Tilbageskridt, i høj Grad var de samme fra de to ærede Medlemmer. Navnlig det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds understregede stærkt, at jeg var gaaet Lægernes Ærinde, og at det var Landstinget, jeg havde taget Hensyn til, at det var Højres Ønsker, jeg havde søgt at imødekomme. Men, som sagt, ogsaa det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds sagde i høj Grad det samme, maaske knap saa meget om Lægerne, men saa noget mere om Højre. Hvad nu for det første Lægerne angaar, skal jeg gøre opmærksom paa, at i den Henvendelse, eller hvad man vil kalde det, der er kommet fra Den almindelige danske Lægeforening, og som er omdelt paa Medlemmernes Pladser, siger Lægeforeningen, at det maa meget beklages, at Indenrigsministeren „i det hele har bibeholdt de af Sygekasseudvalgets Flertal foreslaaede høje Grænser, der tilmed for Landets Vedkommende var højere end de nugældende. Derimod siger de to ærede Medlemmer: Havde Ministeren endda fulgt Flertallet, men det har han ikke, han har fulgt Mindretallene i Kommissionen. Det er i alt Fald ikke med Hensyn til Fastsættelsen af Grænserne, at jeg har fulgt Mindretallene. Og jeg har heller ikke fulgt Lægerne, for saa vidt disse bebrejder mig, at jeg har fulgt Flertallet med Hensyn til Fastsættelsen af Grænserne for Indtægt og Formue. Lægerne siger endvidere om Børne-Tillæget: „Medens Tillæget hidtil har været sat til 100 Kr. pr. Barn, forhøjede Sygekasseudvalget dette for første Barns Vedkommende til 150 Kr., men blev staaende ved 100 Kr. for hvert følgende Barn. Uden nærmere Motivering forhøjer Indenrigsministeren nu dette Tillæg til 200 Kr. for første Barn og 150 Kr. for hvert følgende“. Altsaa, med Hensyn til de paa-gældende Personers økonomiske Stilling siger de to ærede Medlemmer, jeg har nævnt, at jeg har fulgt Mindretallene og taget Hensyn til Lægerne og til, hvad Højre har krævet. Men Lægerne siger meget klart og tydeligt, at de er misfornøjede med, at jeg

har fulgt Flertallet og endogsaa paa et enkelt Omraade, med Hensyn til Børnene, har givet større Fradrag — eller Tillæg, om man vil, det er ligesom man tager det — end det af Sygekasseudvalgets Flertal foreslaaede.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) fandt, at det var en Uret, at en Arbejder, hvis Indtægt ikke var sikret, som kun eet Aar havde en høj Indtægt, som Følge deraf kom i den Situation, at han næste Aar selv skulde betale et Bidrag saa meget større som Statens Bidrag er, skønt han i dette næste Aar maaske havde en meget ringe Indtægt, fordi der var stor Arbejdsløshed. Jeg erkender, at saaledes vil det blive. Det er det samme, som nu gælder med Hensyn til Skatten baade til Stat og Kommune. Det er saadan i Københavns Kommune — og alle andre Kommuner med, for den Sags Skyld, men lad mig holde mig til København Kommune —, at naar en Arbejder et Aar har haft 2,200 Kr. i Indtægt — for at nævne et Tal, som er nævnt her —, saa ansættes han til det følgende Aar til at svare baade til Kommunen og ogsaa til Staten Skat af 2,200 Kr., selv om han det Aar kun har 1,100 Kr. Det kan man jo gerne kalde en Ulempe, men det er nu en Gang noget, som følger med, som man ikke kan komme ud over. Og det maa jo ogsaa huskes, at den paa-gældende har i det foregaaende Aar haft den Fordel, at Staten har betalt for ham til Trods for, at han havde denne store Indtægt.

Saa opholdt navnlig det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) sig længe ved, at man nu ikke vil fastholde den — jeg maa vist sige Fortolkning af Loven af 1892 om anerkendte Sygekasser, at enhver Arbejder uden Hensyn til Indkomst havde Adgang til at være Medlem af en Sygekasse. Jeg maa tilstaa, jeg ved ikke rigtig, hvad der berettiger til at sige, at den Arbejder, der har 3,000 Kr. om Aaret, skal have Ret til — jeg taler ikke om at forblive i Sygekassen, det skal jeg om et Øjeblik komme til — trods sine 3,000 Kr.s aarlige Indkomst at faa Tilskud af Staten, medens den Husmand eller lille Haandværker, der — det drister jeg mig til at paa-staa — ikke har nær saa høje Indkomster og er lige saa usikkert stillet med Hensyn til sine Indtægter, skulde smides ud af Kassen, saa snart han var kommet over de Grænser, der er fastsat i det nuværende Cirkulære og her af mig foreslaaet i Lovforslaget. Jeg kan ikke indse, at den Arbejder, der er kommet op over de Indkomster, har noget Krav paa, at Staten